



Genomförande av radioutrustningsdirektivet

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om radioutrustning liksom den föreslagna ändringen i lagen om elektronisk kommunikation. Genom radioutrustningslagen införlivas i svensk rätt EU:s direktiv om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning, det s.k. radioutrustningsdirektivet. Radioutrustningslagen ersätter den nuvarande lagen om radio- och teleterminalutrustning (RTTL) från 2000. Den nya lagen innehåller bl.a. bestämmelser om tillhandahållande av radioutrustning, användning av radioutrustning och bestämmelser om marknadskontroll. Som en konsekvens av den nya lagen måste en följdändring göras i lagen om elektronisk kommunikation.

Regeringen föreslår att lagändringarna träder i kraft den 13 juni 2016.

Behandlade förslag

Proposition 2015/16:93 Genomförande av radioutrustningsdirektivet.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Utskottets överväganden.....	6
Regeringens lagförslag	6
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	11
Propositionen	11
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	12

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. radioutrustningslag,
 2. lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2015/16:93 punkterna 1 och 2.

Stockholm den 14 april 2016

På trafikutskottets vägnar

Karin Svensson Smith

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Karin Svensson Smith (MP), Jessica Rosencrantz (M), Suzanne Svensson (S), Edward Riedl (M), Lars Mejern Larsson (S), Tony Wiklander (SD), Sten Bergheden (M), Leif Pettersson (S), Anders Åkesson (C), Boriana Åberg (M), Jasenko Omanovic (S), Per Klarberg (SD), Christina Örnebjär (L), Emma Wallrup (V), Robert Halef (KD), Johan Andersson (S) och Teres Lindberg (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Till grund för regeringens förslag till ny radioutrustningslag ligger Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG.

Inom Regeringskansliet har man utarbetat promemorian Genomförande av radioutrustningsdirektivet med förslag till de lagändringar som behövs för att genomföra direktivet i svensk rätt. Promemorian har remissbehandlats och Lagrådets bedömning har också begärts efter ett regeringsbeslut den 21 januari 2016. Lagrådet hade inget att invända mot förslagen.

Bakgrund

Nuvarande bestämmelser på området formuleras i lagen om radio- och teleterminalutrustning (RTTL). Genom RTTL genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse. Med radioutrustning avses i RTTL en produkt som möjliggör kommunikation med hjälp av utsändning eller mottagning av radiovågor inom ett frekvensområde som tilldelats markbunden radiokommunikation eller satellitkommunikation. Med teleterminalutrustning avses en produkt som möjliggör kommunikation och som är avsedd att direkt eller indirekt anslutas till ett allmänt tillgängligt telenät. Viss utrustning är undantagen från lagens tillämpningsområde, t.ex. radioutrustning som uteslutande används av militär eller polis, radiomottagarutrustning som är avsedd att användas endast för mottagning av radio- och tv-sändningar och radioutrustning som används för amatörradiotrafik.

Den 16 april 2014 antog Europaparlamentet och rådet direktiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning (radioutrustningsdirektivet). Beslutet innebar samtidigt att det tidigare direktivet 1999/5/EG om radioutrustning och teleterminalutrustning upphävdes. Syftet med det nya direktivet är att upprätta en rättslig ram för att tillhandahålla och ta i bruk radioutrustning i EU. Bestämmelserna i radioutrustningsdirektivet återspeglar i stora delar innebörden av det s.k. varupaketet som är ett horisontellt ramverk för produktlagstiftning i EU.

Med radioutrustning avses i direktivet elektriska eller elektroniska produkter som avger eller tar emot radiovågor för radiokommunikation eller radiobestämning och elektriska eller elektroniska produkter som måste kompletteras med ett tillbehör, t.ex. antenn, för att kunna användas.

Definitionen innebär att direktivet, till skillnad från 1999 års direktiv, uttryckligen omfattar utrustning för radiobestämning, t.ex. radar, men inte teleterminalutrustning, såsom fasta telefoner och nätverkskort till datorer.

Enligt artikel 9 i direktivet får inte medlemsstaterna hindra att utrustning som överensstämmer med direktivet tillhandahålls på marknaden. Direktivet syftar således till en fullständig harmonisering av den nationella lagstiftningen, vilket innebär att den nationella lagstiftningen på området inte får avvika från det rättsläge som ska uppnås genom direktivet såvida det inte finns stöd för detta i direktivet. Den säkerhetsnivå som fastställs i direktivet och de rättigheter och skyldigheter som de olika aktörerna ges i direktivet får därför inte äventyras vid genomförandet.

Direktivet innehåller bl.a. centrala bestämmelser om att radioutrustning ska uppfylla väsentliga krav när det gäller hälsa och säkerhet, elektromagnetisk kompatibilitet och undvikande av skadlig störning. Det finns även bestämmelser som reglerar skyldigheter för de olika ekonomiska aktörerna, dvs. tillverkare, tillverkarens representant, importör och distributör. Vidare finns detaljerade bestämmelser om förfarandet för bedömning av överensstämmelse med de väsentliga kraven, om upprättande av EU-försäkran, om CE-märkning och om upprättande av teknisk dokumentation och om provning av radioutrustning. Vidare preciseras vad som gäller i fråga om organ för bedömning av överensstämmelse, bl.a. hur dessa ska anmälas. Dessutom innehåller direktivet bestämmelser om marknadskontroll och kontroll av utrustning som förs in i unionen och om förfaranden för att hantera radioutrustning som utgör en risk på nationell nivå m.m., vilket är avgörande för den inre marknads funktion om sådan utrustning ska omfattas av den fria rörligheten inom unionen.

Utskottets överväganden

Regeringens lagförslag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om radioutrustning och till ändring i lagen om elektronisk kommunikation.

Propositionen

Allmänna utgångspunkter

Regeringen föreslår i proposition 2015/16:93 Genomförande av radioutrustningsdirektivet att en ny radioutrustningslag ska ersätta den nuvarande lagen om radio- och teleterminalutrustning (RTTL). Lagförslaget innehåller bestämmelser om tillhandahållande av radioutrustning på marknaden och om viss användning av sådan utrustning och medför också att en följdändring i lagen om elektronisk kommunikation (LEK) måste göras.

Regeringen framhåller att radioutrustningsdirektivets materiella bestämmelser är omfattande och detaljerade och därför inte lämpar sig för en fullständig lagreglering. En reglering på lägre nivå än lag ger dessutom större flexibilitet vid behov av justeringar till följd av ändrade bestämmelser eller tillkomsten av delegerade akter eller genomförandeakter. Lagstiftningen på området bör därför även fortsättningsvis ha en utpräglad ramlagskaraktär, anser regeringen. De mer grundläggande bestämmelserna om villkoren för att släppa ut och tillhandahålla radioutrustning på marknaden och de ekonomiska aktörernas roller, liksom bestämmelserna om marknadskontroll, bör genomföras i lag. Däremot bör de närmare kraven på radioutrustning och skyldigheterna för ekonomiska aktörer att vidta åtgärder med avseende på radioutrustning även fortsättningsvis framgå av myndighetsföreskrifter. Regeringen gör bedömningen att de lagändringar som EU:s radioutrustningsdirektiv kräver är så omfattande att det är lämpligare att ersätta RTTL med en helt ny radioutrustningslag. Det nya radioutrustningsdirektivet har också ett delvis annat tillämpningsområde än 1999 års direktiv, och en väsentlig skillnad är t.ex. att teleterminalutrustning som inte är radioutrustning nu faller utanför tillämpningsområdet för radioutrustningsdirektivet och därför inte heller bör omfattas av den föreslagna lagen, vilket annars hade inneburit en ändring av den befintliga lagens rubrik. Denna förändring medför att teleterminalutrustning som inte är radioutrustning – t.ex. fasta telefoner och nätverkskort för datorer – i de flesta fall enbart kommer att omfattas av de krav på elsäkerhet och elektromagnetisk kompatibilitet som gäller för elektriska apparater.

Bestämmelser om undantag, tillhandahållande på marknaden och väsentliga krav på radioutrustning

Regeringen klargör i propositionen att vissa typer av radioutrustning inte omfattas av den föreslagna lagens bestämmelser, nämligen

- radioutrustning som används av radioamatörer för amatörradiotrafik
- marin utrustning
- produkter, delar och anordningar ombord på luftfartyg
- specialbyggd provningsutrustning avsedd för yrkesmän vid forsknings- och utvecklingsanläggningar.

Regeringen föreslås få meddela föreskrifter om undantag från lagen i fråga om radioutrustning som uteslutande används för verksamhet som rör allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet eller statens verksamhet på det straffrättsliga området.

Enligt lagförslaget ska radioutrustning få släppas ut eller tillhandahållas på marknaden endast om de föreskrivna kraven är uppfyllda och radioutrustningen uppfyller de gällande kraven på användning av radiofrekvenser i minst en medlemsstat i Europeiska unionen. Med föreskrivna krav avses de väsentliga krav på radioutrustning som anges i lagen men även de skyldigheter för en ekonomisk aktör som följer av lagen, föreskrifter eller direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av direktivet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter om skyldigheter för ekonomiska aktörer att vidta åtgärder för att de föreskrivna kraven ska uppfyllas. Av radioutrustningsdirektivet följer att radioutrustningen ska vara konstruerad och tillverkad så att den uppfyller de väsentliga kraven i fråga om bl.a. påverkan på hälsa och säkerhet, elektromagnetisk kompatibilitet och undvikande av skadlig störning. Dessa krav bör enligt regeringen regleras genom föreskrifter. Radioutrustning som helt eller delvis överensstämmer med en harmoniserad standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning ska förutsättas överensstämma med de väsentliga kraven i den utsträckning kraven omfattas av standarden.

Skyldigheter för ekonomiska aktörer

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska enligt lagförslaget också få meddela föreskrifter om skyldigheter för ekonomiska aktörer i fråga om radioutrustning när det gäller

- registrering av utrustning
- teknisk dokumentation
- bedömning av överensstämmelse
- EU-försäkran om överensstämmelse
- märkning av utrustning (t.ex. CE-märkning)
- skadeförebyggande arbete

- tillhandahållande av bruksanvisningar, säkerhetsinformation och annan dokumentation eller information.

I de fall en importör eller en distributör släpper ut radioutrustning på marknaden i eget namn eller under eget varumärke, eller ändrar radioutrustning som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med föreskrivna krav kan påverkas, föreslås importören eller distributören överta de skyldigheter som annars tillverkaren av utrustningen har. En tillverkare ska också genom skriftlig fullmakt få utse en representant som ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten. Sådana fullmakter som medför överlåtelse av skyldigheter bör enligt regeringen regleras i föreskrifter.

Enligt propositionen ska radioutrustning som inte uppfyller föreskrivna krav ändå få visas på exempelvis handelsmässor och utställningar om det i sådana sammanhang tydligt anges att utrustningen inte får tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk förrän kraven är uppfyllda. Demonstrationer av radioutrustning ska få göras endast om det har vidtagits lämpliga åtgärder för att hindra att det uppkommer skadlig störning, elektromagnetisk störning, risk för människors och husdjurs hälsa och säkerhet eller risk för egendom.

Bestämmelser om marknadskontroll m.m.

Regeringen föreslås också få utse den eller de myndigheter som ska utföra marknadskontroll av radioutrustning som omfattas av lagen i enlighet med vad som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter. I detta sammanhang ska en utpekad marknadskontrollmyndighet få meddela de förelägganden och förbud som behövs för att den nya lagen, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av radioutrustningsdirektivet ska följas. I fråga om radioutrustning som uppfyller föreskrivna krav men ändå utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, eller för andra intressen som de väsentliga kraven avser att skydda, ska en marknadskontrollmyndighet få meddela förelägganden och förbud som begränsar eller förbjuder att utrustningen tillhandahålls på marknaden eller som avser att utrustning ska dras tillbaka eller återkallas från marknaden. Dessutom föreslås att ett föreläggande eller förbud eller ett beslut om åtgärd enligt förordningen om ackreditering och marknadskontroll ska få förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt. Marknadskontrollmyndigheten ska även få bestämma att ett föreläggande eller förbud eller ett beslut om åtgärd enligt samma förordning ska få gälla omedelbart. I propositionen föreslås även att Polismyndigheten ska lämna den hjälp som behövs om marknadskontrollmyndigheten begär det om det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan stöd av polisiära befogenheter eller om det annars finns synnerliga skäl.

För att täcka de kostnader som uppkommer för marknadskontrollmyndigheten föreslås i propositionen att den som är anmäld eller har tillstånd enligt LEK ska betala en avgift. Vidare ska en ekonomisk aktör kunna åläggas att betala en sanktionsavgift om den ekonomiska aktören eller någon som handlar på dennes vägnar uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vissa skyldigheter i den nya lagen eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Sanktionsavgifter ska inte få beslutas för en överträdelse av ett förbud eller en underlåtelse att följa ett föreläggande som har förenats med vite. Marknadskontrollmyndighetens beslut enligt den nya lagen ska kunna överklagas till en allmän förvaltningsdomstol.

Avslutningsvis föreslår regeringen att en hänvisning som görs i LEK till lagen om radio- och teleterminalutrustning ska ändras så att den i stället hänvisar till den föreslagna radioutrustningslagen.

Regeringens målsättning är att lagändringarna ska träda i kraft den 13 juni 2016 och att lagen om radio- och teleterminalutrustning upphävs vid denna tidpunkt. Radioutrustning som uppfyller kraven i den upphävda lagen och föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen ska anses uppfylla föreskrivna krav enligt den nya lagen, om utrustningen har släppts ut på marknaden före den 13 juni 2017.

Utskottets ställningstagande

Regeringen föreslår i proposition 2015/16:93 Genomförande av radioutrustningsdirektivet en ny lag om radioutrustning liksom en följdändring i lagen om elektronisk kommunikation i syfte att införliva radioutrustningsdirektivets bestämmelser i svensk rätt. I detta sammanhang noterar utskottet att det handlar om ett fullharmoniseringsdirektiv, vilket innebär att det nationella utrymmet vid genomförandet är betydligt mindre än vad som annars gäller för att omsätta EU-direktiv i nationell lagstiftning.

Utskottet påminner om att den bakomliggande avsikten med direktivet är att skapa ett gemensamt regelverk för radioutrustning inom EU för att på så vis underlätta den fria rörligheten för den aktuella typen av produkter inom unionen. Utskottet noterar att den föreslagna lagen inskränker sig till reglering av radioutrustning och att den till skillnad från den nuvarande lagstiftningen, RTTL, inte omfattar teleterminalutrustning.

Utskottet anser att det är viktigt att det svenska regelverket för radioutrustning motsvarar de gemensamma bestämmelserna inom EU för att säkerställa att den tekniska utrustningen uppfyller de krav som ställs på säkerhet, hälsa och konsumentskydd. En viktig åtgärd i sammanhanget är enligt utskottets mening införandet av det nya ramverket för marknadskontroll som innebär att den ansvariga myndigheten kontrollerar att produkter som tillhandahålls på marknaden uppfyller den gällande lagstiftningen och att de är märkta och provade enligt regelverket. Utskottets uppfattning är också att gemensamma bestämmelser på området bidrar till att motverka snedvridning

av konkurrensen mellan företag som på ett eller annat sätt är verksamma på marknaden för radioutrustning.

Utskottet delar också regeringens bedömning om att det är lämpligt att låta PTS och Elsäkerhetsverket även fortsättningsvis ha i uppdrag att utöva tillsyn och marknadskontroll över radioutrustning enligt den uppdelning som hittills gällt.

Utskottet anser sammanfattningsvis att regeringens förslag är väl avvägt och föreslår därför att riksdagen antar regeringens proposition 2015/16:93 Genomförande av radioutrustningsdirektivet.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2015/16:93 Genomförande av radioutrustningsdirektivet:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till radioutrustningslag.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till radioutrustningslag

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna lag genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om tillhandahållande av radioutrustning på marknaden och om viss användning av sådan utrustning.

I lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation finns det bestämmelser om användning av radiosändare.

2 § Lagen omfattar inte

1. radioutrustning som används av radioamatörer för amatörradiotrafik, under förutsättning att utrustningen inte tillhandahålls på marknaden,

2. utrustning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG,

3. sådana produkter, delar och anordningar ombord på luftfartyg som omfattas av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG, och

4. specialbyggd provningsutrustning avsedd för yrkesmän, uteslutande för användning vid forsknings- och utvecklingsanläggningar för forskning och utveckling.

Radioutrustning som används av radioamatörer för amatörradiotrafik ska inte anses tillhandahållas på marknaden om det är

a) radiobyggsatser som är avsedda att byggas samman och användas av radioamatörer,

b) radioutrustning som har modifierats av radioamatörer för att användas av radioamatörer, eller

c) utrustning som har konstruerats av enskilda radioamatörer för experimentella och vetenskapliga ändamål i samband med amatörradio.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från denna lag i fråga om radioutrustning som uteslutande används för verksamhet som rör allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet eller statens verksamhet på det straffrättsliga området.

3 § I denna lag betyder

amatörradiotrafik: icke yrkesmässig radiotrafik för övning, kommunikation och tekniska undersökningar, bedriven i personligt radiotekniskt intresse och utan vinstsyfte,

distributör: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller radioutrustning på marknaden utan att vara tillverkare eller importör,

ekonomisk aktör: tillverkaren, tillverkarens representant, importören och distributören,

föreskrivna krav: de väsentliga krav på radioutrustning som avses i 5 § och de skyldigheter för en ekonomisk aktör som framgår av denna lag, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av direktiv 2014/53/EU,

ibruktagande: att radioutrustning används för första gången inom Europeiska unionen av slutanvändaren,

importör: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i Europeiska unionen och som släpper ut radioutrustning från ett tredjeland på unionsmarknaden,

radiobestämning: fastställande av ett föremåls position, hastighet eller andra kännetecken, eller erhållande av information om detta, med hjälp av radiovågors utbredningsegenskaper,

radioutrustning: en elektrisk eller elektronisk produkt som avsiktligt avger eller tar emot radiovågor för radiokommunikation eller radiobestämning, eller en elektrisk eller elektronisk produkt som måste kompletteras med ett tillbehör, såsom en antenn, för att avsiktligt avge eller ta emot radiovågor för radiokommunikation eller radiobestämning,

radiovågor: elektromagnetiska vågor med frekvenser under 3 000 GHz som breder ut sig utan särskilt anordnad ledare,

skadlig störning: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

tillhandahållande på marknaden: leverans av radioutrustning för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt,

tillverkare: en fysisk eller juridisk person som tillverkar, eller som låter konstruera eller tillverka, radioutrustning och som saluför den i eget namn eller under eget varumärke,

tillverkarens representant: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i Europeiska unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter,

utsläppande på marknaden: tillhandahållande av radioutrustning på unionsmarknaden för första gången.

Tillhandahållande på marknaden

4 § Radioutrustning får släppas ut eller tillhandahållas på marknaden endast om föreskrivna krav är uppfyllda och radioutrustningen är förenlig med gällande krav på användning av radiofrekvenser i minst en medlemsstat i Europeiska unionen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för ekonomiska aktörer att vidta åtgärder för att föreskrivna krav ska uppfyllas.

Väsentliga krav på radioutrustning

5 § Radioutrustning ska vara konstruerad och tillverkad så att den uppfyller väsentliga krav.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana krav.

6 § Radioutrustning som helt eller delvis överensstämmer med en harmoniserad standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning ska förutsättas överensstämma med de väsentliga kraven i den utsträckning kraven omfattas av standarden.

Skyldigheter för ekonomiska aktörer

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldigheter för ekonomiska aktörer i fråga om radioutrustning, när det gäller

1. registrering av utrustning,
2. teknisk dokumentation,
3. bedömning av överensstämmelse,
4. EU-försäkran om överensstämmelse,
5. märkning av utrustning,
6. skadeförebyggande arbete, och
7. tillhandahållande av bruksanvisningar, säkerhetsinformation och annan dokumentation eller information.

Övertagande och överlåtelse av skyldigheter

8 § Om en importör eller en distributör släpper ut radioutrustning på marknaden i eget namn eller under eget varumärke, eller ändrar radioutrustning som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med föreskrivna krav kan påverkas, övertar importören eller distributören tillverkarens skyldigheter enligt denna lag, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och direkt tillämpliga rättsakter som har antagits med stöd av direktiv 2014/53/EU.

9 § En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en representant som ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana fullmakter.

Användning på mässor och liknande

10 § Radioutrustning som inte uppfyller föreskrivna krav får ändå visas på handelsmässor, utställningar och liknande, om det tydligt anges att utrustningen inte får tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk förrän kraven är uppfyllda.

Demonstrationer av radioutrustning får göras endast om det har vidtagits lämpliga åtgärder för att hindra att det uppkommer

1. skadlig störning,
2. elektromagnetisk störning,
3. risk för människors och husdjurs hälsa och säkerhet, och
4. risk för egendom.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana åtgärder.

Marknadskontroll

11 § Den eller de myndigheter som regeringen bestämmer (marknadskontrollmyndigheter) ska utöva marknadskontroll av radioutrustning som omfattas av denna lag.

Bestämmelser om marknadskontroll finns i artiklarna 15.3 och 16–29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93.

12 § En marknadskontrollmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att denna lag, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av direktiv 2014/53/EU ska följas.

I fråga om radioutrustning som uppfyller föreskrivna krav men ändå utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för andra intressen som de väsentliga kraven avser att skydda, får en marknadskontrollmyndighet meddela förelägganden och förbud som begränsar eller förbjuder tillhandahållande av utrustningen på marknaden eller som avser att utrustning ska dras tillbaka eller återkallas från marknaden.

13 § Ett beslut enligt 12 § eller ett beslut om åtgärd enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen, ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt.

Marknadskontrollmyndigheten får bestämma att ett beslut enligt 12 § eller enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen, ska gälla omedelbart.

Hjälp från Polismyndigheten

14 § På begäran av en marknadskontrollmyndighet ska Polismyndigheten lämna den hjälp som behövs när marknadskontrollmyndigheten vidtar åtgärder enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen, om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

Avgifter och ersättning

15 § För att täcka kostnaderna för en marknadskontrollmyndighets uppgifter enligt denna lag ska den som är anmäld enligt 2 kap. 1 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation eller som har tillstånd enligt 3 kap. 1 § samma lag betala en avgift. Avgiften ska betalas enligt grunder som leder till att kostnaderna med skälig andel fördelas på dem som bedriver anmäld verksamhet eller har tillstånd.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ersättning till den som tillhandahåller en marknadskontrollmyndighet utrustning som ska kontrolleras och om skyldighet att ersätta myndighetens kostnader för sådan kontroll.

Sanktionsavgift

16 § En ekonomisk aktör ska åläggas att betala en sanktionsavgift, om den ekonomiska aktören eller någon som handlar på den ekonomiska aktörens vägnar uppsåtligt eller av oaktsamhet har brutit mot 4 § första stycket eller 10 § första eller andra stycket eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 § andra stycket, 7 § eller 10 § tredje stycket.

Sanktionsavgift får inte åläggas någon för en överträdelse av ett förbud eller en underlåtelse att följa ett föreläggande som har förenats med vite.

I övrigt ska i fråga om sanktionsavgift 37 § andra stycket och 39–43 §§ produktsäkerhetslagen (2004:451) tillämpas.

Överklagande

17 § En marknadskontrollmyndighets beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 juni 2016.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2000:121) om radio- och teleterminalutrustning.
 3. Radioutrustning som uppfyller kraven i den upphävda lagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen ska anses uppfylla föreskrivna krav enligt den nya lagen, om utrustningen har släppts ut på marknaden före den 13 juni 2017.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 6 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 6 §¹

Förutom bestämmelserna i denna lag finns det i radio- och tv-lagen (2010:696) bestämmelser om sändningar av ljudradio- och tv-program som är riktade till allmänheten och avsedda att tas emot med tekniska hjälpmedel.

Om utrustning finns bestämmelser i lagen (2000:121) om radio- och teleterminalutrustning.

Bestämmelser om radioutrustning finns i radioutrustningslagen (2016:000).

Denna lag träder i kraft den 13 juni 2016.

¹ Senaste lydelse 2010:720.